

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: J. Š., zastoupen Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem, se sídlem Na Flusárně 168, Příbram, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 2. 2014, č. j. 10 Af 56/2013 – 38, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 2. 2014, č. j. 10 Af 56/2013 – 38, byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2013, č. j. 22442-4/2013-900000-304.3, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu pro Jihočeský kraj ze dne 6. 3. 2013, č. j. 6459-3/2013-520000. Tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto o propadnutí minerálního (topného) oleje v množství 990 litrů, zajištěným rozhodnutím Celního ředitelství České Budějovice ze dne 9. 11. 2012, č. j. 4895-2/2012-030100-23.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 31. 3. 2014 kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tento návrh stěžovatel odůvodnil tak, že mu hrozí nepoměrně větší újma vzhledem k neomezenému právu žalovaného, resp. státu disponovat s jeho propadnutými minerálními (topnými) oleji. Tyto oleje by tak mohl stát prodat nebo zničit a v případě úspěchu jeho kasační stížnosti by mu jej nemohl vrátit. Stěžovatel dále přiložil doklad č. 53959 o nákupu 990 litrů topného oleje ze dne 7. 11. 2012, k čemuž uvedl, že předmětný olej nakoupil za € 971,93 a v přepočtu na Kč k uvedenému dni za částku 24 687 Kč. Hrozí mu tak újma 24 687 Kč. Stěžovateli proto hrozí nepoměrně větší újma, než jaká by mohla přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Toto stěžovatel dokládá i vyjádřením žalovaného ke správní žalobě, ve kterém uvedl, že proti přiznání odkladného účinku nemá žádných námitek. Přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s důležitým veřejným

zájmem. Stěžovatel také poukazuje na skutečnost, že odkladný účinek žaloby byl přiznán i v řízení před krajským soudem.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že není přesvědčen o tom, že by nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovateli vznikla nepřiměřená újma, a to s ohledem na množství a hodnotu propadnutého topného oleje, a s ohledem na skutečnost, že se jedná o věc zastupitelnou. Posouzení podmínek pro přiznání odkladného účinku však žalovaný nechal zcela na úvaze Nejvyššího správního soudu.

[4] Podle ust. § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *(k)asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.* Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. *(s)oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem..*

[5] Předně Nejvyšší správní soud uvádí, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného a měl by statisticky vzato být přiznáván v menšině případů, nikoli zpravidla. Je pravda, že čistě jazykový výklad § 73 odst. 2 s. ř. s. by mohl svádět k závěru, že při posuzování, zda odkladný účinek přiznat, anebo nikoli, se poměřuje pouze a jen vzájemný poměr újmy žadatele o jeho přiznání a újem jiných osob. V tomto smyslu by tedy i vcelku nepatrná újma žadatele mohla být důvodem přiznání odkladného účinku, byl-li by újem ostatních osob ještě mnohem „nepatrnější“. Takový mechanický výklad by však opomíjel základní znak institutu odkladného účinku, a sice, jak již bylo shora zmíněno, že jde o institut výjimečný, který nemá být v řízeních před správními soudy pravidlem. Měl-li by pravidlem být, nestanovil by zákonodárce jako základní pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemají. Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod.

[6] V projednávaném případě však újma, která hrozí stěžovateli, významná rozhodně vzhledem k jeho poměrům není. Stěžovateli hrozí, že v případě naplnění žalobou napadeného rozhodnutí přestane být vlastníkem zastupitelné věci (pohonných hmot) běžné povahy, pravděpodobně standardní kvality, přesně určeného množství, a tedy i ceny (24 687 Kč podle vyčíslení samotného stěžovatele). Újma je snadno napravitelná

poskytnutím finanční částky o stejné výši, jaká odpovídá ceně, za kterou stěžovatel pohonné hmoty pořídil. Stěžovatel přitom netvrdí, že právě tato majetková hodnota (přesněji řečeno její odejmutí) by znamenala významnější omezení jeho majetkové kapacity, ohrozila jeho podnikání, dotkla se jeho rodinného života apod. Znamená to, že netvrdí, že by ztráta vlastnictví pohonných hmot uvedené hodnoty pro něho byla významnou majetkovou újmou. Vstupní podmínka pro přiznání odkladného účinku tedy není splněna; není proto ani důvodu se zabývat tím, v jakém poměru je újma stěžovatele spočívající v naplnění jím naříkaného správního rozhodnutí vůči eventuální újmě státu, kdyby toto rozhodnutí zatím naplněno nebylo.

[7] Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti nevyhověl.

[8] Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. května 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu